

Fair kompensation af merudgifter ifm. COVID-19 og kommende pandemier

Ikke-offentlige velfærdsleverandører løser en vigtig samfundsopgave og skal derfor kompenseres på lige fod med offentlige leverandører

I forbindelse med indsatsen overfor Covid-19 på social og ældreområderne blev det i juni 2020 besluttet at kompensere de enkelte tilbud for de udgifter der var forbundet med værnemidler, ekstra rengøring, vikardækning mv gennem via bloktilskuddet til de enkelte kommunerne. Derved blev befolkningstallet styrende for hvor stor en andel af midlerne den enkelte kommune fik.

For ikke-offentlige velfærdsleverandørers vedkommende blev det besluttet, at de skulle henvende sig til den stedlige kommune og anmode om dækning af udgifterne.

Det overvejende billede er, at størstedelen af de ikke-offentlige velfærdstilbud på trods af politiske forsikringer om det modsatte ikke har fået dækket de merudgifter der har været.

Flere kommuner har oplyst, at de ikke selv har modtaget tilstrækkelig kompensation til at kunne dække ikke-offentlige tilbuds udgifter, andre har hævdet, at der ikke var hjemmel til at de kunne dække merudgifterne ligesom, der har været kommuner som helt har nægtet at gå i dialog med tilbuddene om merudgifter. Der har selvfølgelig også været kommuner, der har været opsøgende og konstruktive i forhold til at finde pragmatiske løsninger.

Problemerne skyldes i høj grad modellen med at kompensere via bloktilskuddet, der har betydet,

- 1) at de forvaltninger som har skulle være i dialog med leverandørerne ikke nødvendigvis selv har fået tilført ekstra midler, da midlerne jo er gået ind på kommunens overordnede konto
- 2) at kommuner med mange private leverandører eller en høj andel af udsatte eller ældre ikke har fået tilført flere penge til dækning af coronarelaterede merudgifter på trods af, at der har været en sammenhæng mellem antallet af ældre og socialt udsatte og behovet for at igangsætte ekstra tiltag
- 3) at der ikke har været foretaget en systematisk indsamling af oplysninger om ikke-offentlige leverandørers coronarelaterede merudgifter, hvorfor niveauet for kompensation kan være blevet undervurderet, da ikke-

offentlige leverandører ikke har haft adgang til det fællesoffentlige indkøb af værnemidler, hvorfor man selv har skulle afholde udgifter til værnemidler.

Skulle der komme en fjerde bølge med udbredt samfundsmitte – eller en endnu ukendt pandemi – og dermed behov for at iværksætte smitteforebyggende tiltag på velfærdsområderne er det nødvendigt med en mere fair og retvisende kompensation af særligt ikke-offentlige velfærdsleverandørers merudgifter.

[juni 2022]

TRE ANBEFALINGER

Det skal være lovfæstet, at virksomheder under pandemier er sikret kompensation.

På social og ældreområderne skal kompensationen for merudgifter gives ud fra antal borgere i målgruppen frem for over bloktilskuddet

Ikke-offentlige velfærdsleverandører skal ligestilles med offentlige leverandører i adgangen til værnemidler og andre smitteforebyggende foranstaltninger fra dag 1.